

Joan Badia Pujol

EL RETORN DELS EMPRESONATS I LA REBUDA MASSIVA A MANRESA. ELS FETS

- Va ser una mica una operació que vam convocar a través d'octavetes, i a través de l'Església també, com a símbol que havíem d'avançar cap a la llibertat. Per tant, convenia que hi hagués molta gent a la rebuda. Jo recordo l'estació que feia bastant goig. Tota l'esplanada de la plaça de la Reforma, el pont i l'estació... [Anàvem] amb la consigna de no caure en provocacions, que la gent ni es deixés atropellar però que tampoc no provoqués la policia. Hi havia molta policia, molts grisos. N'hi havia de visibles, però també de secreta -que és la cosa que tocava-, i després em sembla que hi va haver doncs uns quants crits de llibertat i ja va estar.

Llavors ells van arribar a Manresa, a l'hora convinguda, amb un tren que venia de Barcelona. Ens vam posar en un cotxe cotxe i vam desaparèixer amb la idea que donaríem algunes voltes i -si no ens seguia ningú- aniríem a Callús, soparíem una mica i parlaríem una mica del què. Aleshores va anar així. Jo crec que va anar molt bé. Hi havia un clima bastant d'eufòria, de dir: "Això ja s'acosta i és el final". I, per tant, aprofitàvem qualsevol acte públic per fer presència, per tenir la gent informada i per fer-nos notar, que érem una organització, que el PSUC d'aquella època jo crec que va ser una organització molt interessant quant a moviment i quant a creació de consciència. De fet, això va durar fins el 82-83 que es va acabar, però va ser una època molt interessant des d'aquest punt de vista.

- *Quanta gent diries que hi havia a l'estació, més o menys, i a la Plaça de la Reforma?*

- No ho sé jo. Fa de mal comptar, -m'he acostumat a comptar a la baixa-, però jo diria que un miler de persones hi devíem ser, i potser més. Però en aquells moments, que era el desembre i feia fred, jo crec que va estar bé. Vull dir que es veia ple, que es veia allò un fet especial, no era l'arribada d'un tren normal, sinó que era l'arribada d'un tren una mica especial. No ho sé, faria de mal comptar, i no sé si els diaris de l'època de Manresa en parlen, no ho sé. És possible que, fins i tot, jo fes alguna crònica pel Tele/eXprés; per tant, hauria de mirar a l'hemeroteca què vaig dir perquè jo mateix m'ho feia i m'ho cuinava, però ara no t'ho sabria dir. Però jo recordo que mil persones allò ja és per veure-ho ple, la plaça de la Reforma, el pont, l'estació mateixa... Em sembla que ja és per veure-ho bastant ple.

<http://www.memoria.cat/detencions1975>

- *És veritat que veu aprofitar aquest viatge de retorn dels empresonats perquè també pugessin al tren els que tornaven a la ciutat?*

- Alguns sí. Jo no, jo ja era aquí, però em sembla recordar que [hi anava] el Lluís o el Francesc Padullés o aquesta gent, també venien.

- *On van pujar al tren?*

- Alguns em sembla que van pujar a Sant Vicenç em sembla ara recordar que van pujar una mica al final per fer una arribada conjunta tots plegats. Això ho hauríeu de preguntar al Padullés, o a algun d'aquests que segur que se'n recorden més bé.

- *I després tots plegats van anar a sopar a Callús, a casa dels teus pares.*

- No sé si tots però uns quants sí. En tot cas vam fer allà una primera reunió per veure què fèiem.

- *No recordes qui?*

- Em sembla que hi havia el Jaume Sala, em sembla que també hi havia el Lluís Maruny, et diria que també hi havia el Padullés, em sembla que hi devia també el Ramon Majó, no sé si hi havia el Pep Cònsola, el Sebastià Vives i el Pep Fuentes em sembla. Deuria ser una mica allò... No sé si també hi havia el Quim Sevillà però en fi, gent d'aquesta més jove.